

Sygn. akt II K 635/2014

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Maciej R. Socha

Protokolant: Malwina Bortnowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 r.

sprawy **K. K. (1)**

urodz. (...) w W.

syna M. i B. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 kwietnia 2014 r. w W., woj. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki A. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania wyniósł 1,02 mg/l, a wynik II badania wyniósł 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. sygn. akt(...)za czyn z art. 178a§1 kk,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk ;

I oskarżonego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 178a§4 kk, i za czyn ten na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego K. K. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 3 (trzy) lata ;

III zwalnia oskarżonego K. K. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, oraz nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt II K 635/2014

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 26 kwietnia 2014 roku w godzinach wieczornych oskarżony K. K. (1) spożył alkohol w postaci kilku piw. W dniu 27 kwietnia 2014 roku około godziny 2:00 w nocy oskarżony K. K. (1), który znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości, postanowił pojeździć samochodem. Oskarżony K. K. (1) wsiadł do samochodu osobowego marki A. (...) o nr rej. (...) i przejechał nim kilkusetmetrowy odcinek, po czym na ulicy (...) w W. został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji. W wyniku badania oskarżonego K. K. (1) ustalono, iż w momencie kierowania pojazdem w ruchu lądowym znajdował się on w stanie nietrzeźwości (wynik I badania wyniósł 1,02 mg/l, a wynik II badania wyniósł 1,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Prowadząc w tym czasie wyżej wskazany pojazd oskarżony

K. K. (1) nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami, a równocześnie był uprzednio prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w W. prawomocnym wyrokiem w sprawie o sygn. akt (...)za czyn z art. 178a§1 kk.

/Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) – k. 11-12, 24-26 ;

- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego wobec

oskarżonego – k. 2 ;

- dane o karalności oskarżonego – k. 15-17, 27-28 /.

Oskarżony K. K. (1) był uprzednio karany sędownie, m. in. był uprzednio prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w W. prawomocnym wyrokiem w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 178a§1 kk. Oskarżony K. K. (1) w miejscu zamieszkania posiada opinię negatywną.

/Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) – k. 11-12, 24-26 ;

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego dot. oskarżonego –

k. 41-43 ;

- dane o karalności oskarżonego – k. 15-17, 27-28 /.

Oskarżony K. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Ponadto Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznać należy, iż sprawstwo i wina oskarżonego K. K. (1) w przedmiocie przypisanego mu czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił w oparciu o w pełni wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1). Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaś w swoich wyjaśnieniach przedstawił wszystkie okoliczności swojego postępowania. Brak jest podstaw, ażeby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Potwierdzeniem i uzupełnieniem wyjaśnień oskarżonego jest w pełni wiarygodny, w żaden sposób niepodważalny dowód w postaci wyników badania stanu trzeźwości oskarżonego K. K. (1).

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów należy stwierdzić, iż sprawstwo oskarżonego K. K. (1) w zakresie przypisanego mu czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznać należy, iż oskarżony K. K. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 178a§4 kk, albowiem oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy czym był uprzednio skazany przez Sąd Rejonowy w W. prawomocnym wyrokiem w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 178a§1 kk. Kwalifikacja prawna z art. 178a§4 kk znajduje zastosowanie w każdym przypadku, gdy sprawca prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, a był uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym (w ten sposób np. wyrok Sądu Okręgowego w Ś., sygn. akt (...)

Czyn oskarżonego K. K. (1) został popełniony umyślnie w zamiarze bezpośrednim, albowiem oskarżony chciał go popełnić.

Oskarżonemu K. K. (1) w czasie popełnienia przypisanego mu czynu zabronionego należy przypisać winę ; okoliczności wyłączające zawinienie po stronie oskarżonego nie zachodzą.

Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. (1) za przypisany mu czyn karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu K. K. (1) stosownej wysokości karę pozbawienia wolności, Sąd wziął pod uwagę niebagatelny ładunek społecznej szkodliwości przestępstwa i znaczący stopień winy oskarżonego. W ocenie Sądu prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym i pomimo wcześniejszej karalności za czyn z art. 178a§1 kk w konkretnej sytuacji (biorąc pod uwagę znaczny – wysoce przekraczający próg minimalny - stopień nietrzeźwości oskarżonego ; z drugiej strony Sąd miał na względzie porę nocną w której oskarżony dopuścił się czynu, co wiązało się niewątpliwie z mniejszym ruchem pojazdów) stanowiło istotne naruszenie wszelkich standardów bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Odnośnie kary wymierzonej oskarżonemu Sąd wziął przy tym pod uwagę szereg okoliczności wpływających na jej wymiar. Wymierzając oskarżonemu karę za popełniony czyn, Sąd uwzględnił właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego uprzednią wielokrotną karalność, w tym karalność za przestępstwo podobne, popełnienie przestępstwa tożsamego rodzajowo po upływie stosunkowo długiego po poprzednim skazaniu, negatywną opinię środowiskową, a także jego przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu (choć Sąd miał na uwadze, iż zaprzeczanie swojemu sprawstwu w przypadku sprawcy złapanego niemal na gorącym uczynku byłoby wręcz absurdalne). Wymierzając oskarżonemu K. K. (1) karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności, Sąd baczyl by była ona adekwatna do osobowości, właściwości oraz warunków osobistych oskarżonego, stopnia jego zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, przy czym Sąd miał na względzie wskazane wyżej okoliczności. Ponadto Sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczona kara pozbawienia wolności ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa - mając na względzie przede wszystkim środowisko lokalne i rodzinne oskarżonego - aby zarówno sam oskarżony, jak i jego otoczenie zrozumieli, iż za popełnione przestępstwo sprawca musi ponieść karę. Natomiast miarkując wymiar kary – orzeczona kara jest wszak bliska dolnemu wymiarowi zagrożenia ustawowego – Sąd stał na stanowisku, iż nie sama restrykcyjność kary, lecz jej nieuchronność winny mieć w decydujący sposób prewencyjny wpływ na postawę oskarżonego, uzmysławiając mu, iż Sąd nie akceptuje tego rodzaju zachowań i nie jest wobec takich zachowań pobłażliwy. Istotne, że taki punkt widzenia na etapie postępowania przygotowawczego podzielał – jak się wydaje – Prokurator, który „proponował” oskarżonemu (za pośrednictwem przesłuchującego funkcjonariusza Policji) karę 5 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności (vide k. 26 akt).

Sąd nie uznał przy tym za właściwe skorzystania z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (1). Warunkowe zawieszenie wykonania kary byłoby w analizowanej sytuacji bezcelowe, ze względu na dotychczasowy sposób życia i uprzednie popełnianie czynów przestępczych (wielokrotna karalność, w tym skazanie za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w 2007 roku) przez oskarżonego K. K. (1). Na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość ; dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W związku z tym, iż oskarżony K. K. (1) w najmniejszym stopniu nie spełnia kryteriów do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary jest niemożliwe i bezcelowe. Oskarżony był już uprzednio karany sądownie, w tym za przestępstwo podobne, zaś popełnione przestępstwo w żadnym razie nie może być uznane za incydentalną „wpadkę” w jego życiu, a wręcz przeciwnie – świadczy o tym, iż oskarżony zlekceważył uprzednio dane mu szanse, zaś resocjalizacja w warunkach wolnościowych nie jest skuteczna. Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę okoliczność niewątpliwie łagodzącą, jaką jest przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, co ma swoje odzwierciedlenie w wysokości wymierzonej kary, ale nie może wpływać na zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zatem wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze bezwzględnym jest w ocenie Sądu jedynie słusznym rozstrzygnięciem z punktu widzenia celów jakie kara ta winna spełniać. Wskazać należy, iż wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze wolnościowym nic by w jego życiu nie zmieniło, gdyż w dalszym ciągu nie przestrzegałby on panującego porządku prawnego, przyjmując kolejne skazania za normę. W tej sytuacji jedynie resocjalizacja oskarżonego K. K. (1) w warunkach zakładu karnego – choćby krótkotrwała - może zapobiec popełnianiu przez niego w przyszłości dalszych przestępstw, stanowić właściwą i sprawiedliwą odpłatę za czyn, którego oskarżony się dopuścił. Jednocześnie Sąd

wyraża nadzieję, że tym razem kara ta umożliwi prawidłową resocjalizację oskarżonego w warunkach zakładu karnego, pozwalając na dogłębne przemyślenie dotychczasowego trybu życia i rozpoczęcie jego prowadzenia zgodnie z porządkiem prawnym w przyszłości.

Orzeczonej względem oskarżonego K. K. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na trzy lata uwzględnia skalę naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez tegoż oskarżonego oraz uprzednią karalność oskarżonego. Niewątpliwie oskarżony naruszył zasady te w takim stopniu, iż wyprowadzić należy wniosek, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych w chwili obecnej zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, zaś oskarżony powinien przemyśleć swoje zachowanie, ażeby nie powodować takiego zagrożenia w przyszłości. Orzeczonej wymiar środka karnego spełnia przy tym wszelkie jego cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 624§1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zwolnił oskarżonego K. K. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa, oraz nie wymierzył mu opłaty, mając na względzie trudną sytuację majątkową oraz życiową tegoż oskarżonego.